

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/81/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212222086
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4212222086.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno samosudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou vo veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, v konaní zastúpený Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava proti žalovanému: J. X., nar. X.X.XXXX, bytom Z. B. C. XXX, o zaplatenie 11 234,86 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Súd návrh v časti prevyšujúcej sumu 9.949,86 eur ako aj v časti 15,45 % úroku ročne a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania **z a m i e t a**.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1 399,20 eur a náhradu iných trov konania vo výške 489,05 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 22.10.2012 domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie sumy 11 234,86 eur spolu s 15,45% úrokom ročne zo sumy 9 198,79 eur od 5.9.2012 do zaplatenia, s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 10 584,80 eur od 5.9.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalovanému na základe Zmluvy o splátkovom predaji č. 0212812625 z 11.12.2008 poskytol úver vo výške 6 937,53 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť mesačnými splátkami po 116,61 eur, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.1.2009 a konečná splatnosť úveru na 20.11.2018. Žalovaný svoj záväzok zo zmluvy riadne neplnil, a tak žalobca v zmysle Všeobecných obchodných podmienok vyhlásil listom z 9.8.2012 mimoriadnu splatnosť úveru k 8.8.2012, pričom žalovaného vyzval na úhradu do 10 dní od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Žalobca k rozhodnému dňu 4.9.2012 eviduje pohľadávku voči žalovanému, ktorá predstavuje sumu 11 234,86 eur, z toho istina vo výške 9 198,79 eur, úroky vo výške 1 350,13 eur, úroky z omeškania vo výške 650,06 eur, poplatky vo výške 35,88 eur. Príslušenstvo pohľadávky tvorí úrok vo výške 15,45% ročne zo sumy 9 198,79 eur a 8,75% úrok z omeškania ročne zo sumy 10 584,80 eur, oba od 5.9.2012 do zaplatenia.

Žalobca na výzvu súdu podaním z 23.5.2013 spresnil skutkové tvrdenia ohľadne dôvodnosti jeho návrhu v časti požadovaného úroku (z úveru) a v časti ďalšieho úročenia celkovej istiny úrokom z úveru, po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. V špecifikácii z 21.5.2013 žalobca okrem iného uviedol, že žalovaný úhrnom zaplatil sumu 1 296,94 eur, ktorú žalobca započítal na istinu úveru vo výške 1 296,93 eur a na úrok z omeškania vo výške 0,01 eur. Špecifikoval spôsob výpočtu žalovanej istiny vo výške 9 198,79 eur tak, že táto predstavuje súčet čerpanej sumy úveru 6 937,53 eur s kapitalizovaným úrokom vo výške 3 222,63 eur a kapitalizovaným poplatkom vo výške 335,56 eur po odpočítaní úhrady žalovaného započítanej na istinu vo výške 1 296,93 eur. Taktiež uviedol, že sadzba úroku z omeškania bola od 15.1.2009 vo výške 8%, a tak úrok z omeškania do konečnej splatnosti predstavuje sumu 464,53 eur a po konečnej splatnosti predstavuje sumu 185,53 eur. Úhrnom si v žalovanej sume uplatnil úrok z

omeškania vo výške 650,06 eur. Poplatky za správu úveru, ktoré tvoria súčasť žalovanej sumy vo výške 35,88 eur, špecifikoval povinnosťou žalovaného zaplatiť poplatok vo výške 2,99 eur (mesačne). Ďalej uviedol, že od 1.9.2011 sa úroky počítali zvlášť, keď žalobca pozastavil kapitalizáciu istiny. Spôsob výpočtu riadneho úroku do 31.8.2011, resp. od 1.9.2011, v úhrnnej výške 1 350,13 eur, ktorý tvorí súčasť žalovanej sumy, žalobca špecifikoval vo svojom podaní z 30.8.2013, kde špecifikoval aj spôsob výpočtu úroku z omeškania vyčísleného do 4.9.2012 úhrnnou sumou 650,06 eur.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom žalovaného a oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu.

Právny zástupca žalobca na pojednávaní vo veci dňa 4.6.2013 nevedel uviesť, prečo žalobcom špecifikované jednotlivé mesačné splátky úroku z úveru z úhrnnej sumy úroku vo výške 1 350,- eur, tak ako je to uvedené v špecifikácii žalobcu z 30.8.2013, sú vyššie ako suma samotnej dohodnutej mesačnej splátky úveru vo výške 116,61 eur (napr. vo výške 118,43 €, resp. 122,38 €).

Súd rozsudkom z 24.9.2013 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9.949,86 eur spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 9.443,46 eur od 5.9.2012 do zaplatenia. Návrh v časti prevyšujúcej sumu 9.949,86 eur ako aj v časti 15,45 % úroku ročne a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol. Žalovaného zaviazal aj na zaplatenie náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 963,72 eur a náhrady iných trov konania vo výške 438,91 eur.

Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 7Co/61/2014-118 z 30.1.2015 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení poukázal na to, že z rozhodnutia súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti nie je možné zistiť, na základe čoho dospel k záveru, že navrhovateľom poskytnuté finančné prostriedky sa úročia iba do konca predčasnej splatnosti úveru, v danom prípade do dňa 08.08.2012. Konštatoval, že súd prvého stupňa v tomto smere neuviedol akým právnym predpisom sa riadil a na základe čoho prijal záver, že po spoplatnení celej sumy zostatku úveru nepatrí navrhovateľovi zmluvný úrok a je možné mu priznať iba úrok z omeškania. Záver súdu prvého stupňa, že zmluvný úrok aj úrok z omeškania sa neúročia, sú príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 OZ), ktoré sa ďalej neúročí považoval odvolací súd za správny. Odvolací súd však vytkol súdu prvého stupňa, že sa nevysporiadal s tvrdením navrhovateľa, že v úverových podmienkach si zmluvné strany dohodli, že splatné úroky a poplatky sa dňom ich splatnosti stávajú súčasťou istiny, ktorá je potom ďalej úročená ako istina. Uvedené tvrdenie navrhovateľa vyplýva aj z Formuláru o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere (č.l. 9 spisu) podpísaného odporcom. V konaní bolo preto potrebné, aby sa súd prvého stupňa zaoberal tým, či bolo z hľadiska spotrebiteľského práva možné, aby sa účastníci konania - dlžník je spotrebiteľom, dohodli tak, že úroky sa dňom ich splatnosti pripíšu k istine úveru a stávajú sa jej súčasťou. V ďalšom konaní sa preto bude súd prvého stupňa zaoberať tým, či k takejto dohode medzi účastníkmi konania došlo a či ide o platné dojednanie.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom žalovaného a oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu.

Žalovaný vo svojej výpovedi dňa 4.6.2013 uviedol, že splátky prestal splácať pre stratu zamestnania.

V danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že žalobca má v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Je zrejmé, že v danom prípade sa jedná o žalobcom vopred pripravenú formulárovú (typovú) úverovú zmluvu, ktorej obsah žalovaný nemal možnosť reálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004 predpisom lex specialis a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu. Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z.z. použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch. Nakoniec aj podľa § 54 ods. 1 OZ veta prvá Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ, podľa § 2 písm. a/, b/ zákona

č. 258/2001 Z.z. a § 3 ods. 1-3 zákona č. 258/2001 Z.z., ako aj podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 11.12.2008 uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. 0212812625, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 209 000,- Sk (6 937,53 €), ktorý sa žalovaný zaviazal splátiť 119 mesačnými splátkami po 3 513,- Sk pri fixnej úrokovej sadzbe 15,45% ročne do splatnosti, s RPMN vo výške 18,26% a priemernej hodnote RPMN vo výške 12,81%, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.1.2009 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.11.2018. Poplatok za správu úveru bol dohodnutý vo výške 60,- Sk (1,99 €) mesačne, pričom spracovateľský poplatok bol dohodnutý vo výške 5 699,- Sk z prostriedkov úveru. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný by mal 119 mesačnými splátkami uhradiť žalobcovi sumu 14 113,40 eur (119 x 116,61 € + 119 x 1,99 €), z ktorej suma 236,81 eur predstavuje poplatky za správu úveru, v účastníkmi konania dohodnutej výške 1,99 eur (60,- Sk) mesačne do konečnej splatnosti úveru a suma 6 939,06 eur predstavuje úrok z úveru zahrnutý v 119 splátkach (119 x 116,61 - 6 937,53). Žalovaný žalobcovi titulom splátok uhradil, podľa tvrdenia žalobcu, ktoré žalovaný nerozporoval, sumu 1 296,94 eur. Keďže žalovaný neplatil dohodnuté splátky a poplatky riadne a včas, žalobca v súlade s bodom 7.6.1 písm. a/ Všeobecných obchodných podmienok pripisom z 9.8.2012 adresovaným žalovanému vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 8.8.2012. Do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru bolo splatných 43 mesačných splátok a poplatkov v úhrnnej výške 5 099,80 eur (43 x 116,61 + 43 x 1,99), pričom žalovaný uhradil len sumu 1 296,94 eur. Potom dlh žalovaného titulom dlžných splátok a poplatkov do vyhlásenia predčasnej splatnosti predstavuje sumu 3 802,86 eur, v ktorej sú zahrnuté nielen splátky istiny úveru, ale aj splátky úroku z úveru a poplatkov za správu úveru. Pokiaľ žalobca z platieb žalovaného vo výške 1 296,94 eur započítal na istinu úveru sumu 1 296,93 eur, zostatok predčasne splatnej istiny úveru, ktorý bol pôvodne zahrnutý v splátkach č. 44 až č. 119 predstavuje sumu 5 640,60 eur (6 937,53 - 1 296,93). Pokiaľ žalovaný po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nerealizoval žiadnu ďalšiu platbu, jeho celkový dlh titulom dlžných splátok (istiny úveru, úroku z úveru, vrátane poplatku za správu úveru zahrnutých v dlžných splátkach do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru) a predčasne zosplatennej istiny úveru, predstavuje sumu 9 443,43 eur (3 802,86 + 5 640,60), keď žalobca z úhrad žalovaného vo výške 1 296,94 eur účtoval sumu 0,01 eur na úrok z omeškania.

Keďže podľa tvrdení žalobcu žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátok a poplatkov, splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti, keď hradil nižšie sumy, resp. po 20.9.2009 nerealizoval ani jednu splátku, od prvého dňa márneho uplynutia lehoty splatnosti každej mesačnej splátky a poplatku splatných vždy v 20. deň v mesiaci až do 4.9.2012 (tak vymedzil žalobca koniec obdobia vyčíslenia kapitalizovaného úroku z omeškania) bol žalovaný v omeškaní s úhradou mesačných splátok a poplatkov.

Občiansky zákonník v § 517 ods. 1, 2 v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. kogentne (zmluvné strany sa od tejto úpravy nemôžu odchýliť; ak by sa aj mohli, nemôžu sa odchýliť v neprospech spotrebiteľa s poukazom na § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka) ustanovujú maximálnu výšku úrokov z omeškania pri omeškaní s plnením peňažného občianskoprávneho záväzku. V zmysle naznačeného súd považuje zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným za spotrebiteľskú zmluvu, teda za občianskoprávny vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, v spojení s citovaným nariadením vlády v kogentne určenej výške. Žalobcovi potom dôvodne vznikol nárok na úrok z omeškania v žalobcom uplatnenej výške 8% ročne, ktorá je nižšia ako maximálna výška úroku z omeškania podľa citovaných právnych predpisov. Potom žalobcovi od 21.1.2009 do 4.9.2012 vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1,99 € (keď žalobca v splátke splatnej 20.1.2009 uhradil len sumu 116,61 eur), čo predstavuje sumu kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 0,57 eur. Žalobcovi od 21.2.2009 do 4.9.2012 vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1,99 € (keď žalobca v splátke splatnej 20.2.2009 uhradil len sumu 116,61 eur), čo predstavuje sumu kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 0,56 eur. Žalobcovi od 21.3.2009 do 4.9.2012 vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 2,02 € (keď žalovaný uhradil len sumu 116,58 eur), čo predstavuje sumu kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 0,55 eur. Žalobcovi od 21.4.2009 do 4.9.2012 vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 2,02 € (keď žalobca uhradil len sumu 116,58 eur), čo predstavuje sumu kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 0,54 eur. Žalobcovi od 21.5.2009 do 4.9.2012 vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 2,02 € (keď žalobca uhradil len sumu 116,58 eur), čo predstavuje sumu kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 0,53 eur. Žalobcovi od 21.6.2009 do 4.9.2012

vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 2,02 € (keď žalobca uhradil len sumu 116,58 eur), čo predstavuje sumu kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 0,51 eur. Žalobcovi od 21.7.2009 do 4.9.2012 vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 2,02 € (keď žalobca uhradil len sumu 116,58 eur), čo predstavuje sumu kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 0,50 eur. Žalobcovi od 21.8.2009 do 4.9.2012 vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 4,03 € (keď žalobca uhradil len sumu 114,57 eur), čo predstavuje sumu kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 0,98 eur. Žalobcovi od 21.9.2009 do 4.9.2012 vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 6,04 € (keď žalobca uhradil len sumu 112,56 eur), čo predstavuje sumu kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 1,42 eur. Keďže ďalšie mesačné splátky úveru a poplatkov v úhrnnej výške po 118,60 eur mesačne, ktoré boli splatné do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru žalovaný neuhradil, žalobcovi od 21.10.2009, 21.11.2009, 21.12.2009, 21.1.2010, 21.2.2010, 21.3.2010, 21.4.2010, 21.5.2010, 21.6.2010, 21.7.2010, 21.8.2010, 21.9.2010, 21.10.2010, 21.11.2010, 21.12.2010, 21.1.2011, 21.2.2011, 21.3.2011, 21.4.2011, 21.5.2011, 21.6.2011, 21.7.2011, 21.8.2011, 21.9.2011, 21.10.2011, 21.11.2011, 21.12.2011, 21.1.2012, 21.2.2012, 21.3.2012, 21.4.2012, 21.5.2012, 21.6.2012 a 21.7.2012 do 4.9.2012 vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy po 118,60 eur mesačne, čo predstavuje sumu kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 27,29 eur, 26,48 eur, 25,70 eur, 24,90 eur, 24,09 eur, 23,36 eur, 22,56 eur, 21,78 eur, 20,97 eur, 20,19 eur, 19,39 eur, 18,58 eur, 17,80 eur, 17,- eur, 16,22 eur, 15,41 eur, 14,60 eur, 13,88 eur, 13,07 eur, 12,29 eur, 11,48 eur, 10,70 eur, 9,90 eur, 9,09 eur, 8,31 eur, 7,51 eur, 6,73 eur, 5,92 eur, 5,12 eur, 4,36 eur, 3,56 eur, 2,78 eur, 1,97 eur, 1,19 eur. Za splátky úveru a poplatkov splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru tak žalobcovi vznikol nárok na kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 490,34 eur.

Z predčasne splatnej istiny úveru vo výške 5 640,60 eur vznikol žalobcovi od márneho uplynutia lehoty splatnosti určenej v oznámení z 9.8.2012 (do 10 dní od prevzatia oznámenia), za predpokladu doručenia tohto oznámenia žalovanému dňa 12.8.2012, aj nárok na žalobcom požadovaný 8% úrok z omeškania ročne, ktorý žalobca určil nižším percentom, než skutočne žalovateľný úrok z omeškania, a to od 13.8.2012 až do 4.9.2012 (žalobcom ohraničené obdobie vyčíslenia kapitalizovaného úroku z omeškania) vo výške 16,07 eur zo sumy predčasne splatnej istiny úveru vo výške 5 640,60 eur. Potom úhrnom žalobcovi vznikol nárok na kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 506,40 eur, po zohľadnení započítania sumy 0,01 eur žalobcom z platieb žalovaného na úrok z omeškania (490,34 + 16,07 - 0,01).

Čo sa týka poplatku za upomienky, takýto poplatok nie je v zmluve o úvere z 11.12.2008 upravený, a tak s poukazom na § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, žalobca nemôže od žalovaného spotrebiteľa vyžadovať poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Žalobca v konaní nepreukázal dohodu zmluvných strán o zmene výšky poplatku za vedenie účtu nad sumu 60,- Sk (1,99 €) mesačne, dohodnutú zmluvnými stranami v zmluve z 11.12.2008.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Pokiaľ si účastníci konania, či už v zmluve alebo vo Formulári o zmluvných podmienkach, dohodli fixnú úrokovú sadzbu 15,45% ročne do splatnosti, podľa názoru súdu zostal nepreukázaným nárok žalobcu na 15,45% úrok ročne zo sumy 9 198,79 eur od 5.9.2012 až do zaplatenia, najmä keď uvedeným úrokom sa úročí len istina čerpaného úveru, a to len do splatnosti úveru, v danom prípade do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru žalobcom ku dňu 8.8.2012. Z uvedeného je zrejmé, že úrokom z úveru sa úročí len suma čerpaného úveru, v danom prípade čerpaného vo výške 6 937,53 eur a neúročia sa ním ani poplatky ani úrok z úveru a ani úrok z omeškania. Ani zo zmluvy, ale ani z Formulára o zmluvných podmienkach nevyplýva, že by sa splatné úroky a splatné poplatky dňom ich splatnosti stali súčasťou istiny úveru za účelom ich ďalšieho úročenia úrokom z úveru, najmä keď v zmysle citovaného § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka sa úrokom z úveru úročí len istina čerpaného úveru, a to na základe dohody zmluvných strán až do splatnosti úveru, v danom prípade do 8.8.2012. Poukazovanie žalobcu na zmluvnú podmienku upravenú v bode 5.5.7.1 Všeobecných úverových podmienok považuje súd v danom prípade za nenáležité najmä z dôvodu, že žalobca až do vyhlásenia dokazovania za skončené existenciu takýchto podmienok, a teda existenciu bodu 5.5.7.1 nepreukázal. Prípadná dohoda zmluvných strán, že splatné úroky a splatné poplatky dňom ich splatnosti sa stávajú súčasťou istiny úveru je možná, ale určite nie

za účelom ich úročenia úrokom z úveru. Branie úroku z úroku bolo zakázané už v rímskom práve, tzv. anatocizmus, a tento zákaz pretrváva aj naďalej, s poukazom na § 121 ods. 3 OZ., podľa ktorého aj úrok a aj úrok z omeškania sú príslušenstvom a nie vecou hlavnou. Tento záver je súladný aj s judikatúrou Najvyššieho súdu Českej republiky - rozsudok veľkého senátu obchodného kolégia Najvyššieho súdu Českej republiky z 24. 3. 2004 sp. zn. 35 Odo 101/2002, uverejnený pod číslom 5/2006 zelenej „Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek“ (R 5/2006), ale aj s uznesením Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. US 1893/08 z 13.11.2008. Dlhý úrok z úveru je súčasťou dlžných splátok, ktorých splatnosť nastala do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a súd už o ňom právoplatne rozhodol v rozsudku z 24.9.2013. Po márnom uplynutí lehoty splatnosti splátok úveru a splátok úroku z úveru ako aj poplatkov splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a po márnom uplynutí lehoty splatnosti predčasne splatnej istiny úveru má veriteľ dlžníka nárok už len na úrok z omeškania z ich dlžnej sumy, keďže omeškaním dlžníka sa odmena za úver, ktorou nepochybne úrok z úveru je, nezvyšuje. Navyše, je už notoricky známe, že podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného pod R 59/98 veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov iba do splatnosti dlhu, v danom prípade do 8.8.2012. Po uvedenom dni žalobcovi už nevznikol ďalší nárok na úrok z úveru. Z uvedeného dôvodu súd návrh žalobcu v časti osobitne žalovaného 15,45% úroku z úveru od 5.9.2012 do zaplataenia nepovažoval za dôvodný a opätovne ho zamietol. V súlade s tým súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/307/2013-51 z 22.1.2014, rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/175/2013-146 z 30.4.2014, ale aj rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1 Co 30/2012-145 z 30. 5. 2012 a v súvislosti s tým aj uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14 z 18.9.2012, v ktorých bola právoplatne riešená otázka nároku veriteľa na úrok z úveru po splatnosti úveru.

Žalobca až do vyhlásenia dokazovania za skončené nepreukázal, že by žalovaný mal dlh vo výške prevyšujúcej sumu 9 949,86 eur (3 802,86 € dlžné splátky, vrátane splátok úroku z úveru + 5 640,60 € zosplatená istina + 506,40 úrok z omeškania), a tak súd návrh žalobcu v časti prevyšujúcej uvedenú sumu opätovne zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom na preukázania dôvodnosti návrhu nad uvedenú sumu.

Pretože žalovaný svoj peňažný záväzok riadne a včas neuhradil, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalovaný sa podľa žalobcu dostal do omeškania dňom 5.9.2012, keď žalobca úrok z omeškania do uvedeného dňa zahrnul do istiny žalovanej vo výške 11 234,86 eur. Žalovaný bol k 5.9.2012 v omeškaní s úhradou dlžných splátok a poplatkov splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru vo výške 3 802,86 eur a bol v omeškaní aj s úhradou predčasne zosplatennej istiny úveru vo výške 5 640,60 eur, s ktorými sumami v úhrnnej výške 9 443,46 eur bol žalovaný v omeškaní aj po 4.9.2012, a tak žalobcovi od 5.9.2012 vznikol nárok na úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k 5.9.2012 bola 0,75 %, preto žalobcovi vznikol nárok na 8,75 % úrok z omeškania ročne, ale len zo sumy 9 443,46 eur. Súd návrh žalobcu v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol.

V spore bol žalobca len čiastočne úspešný (82,56%), pričom neúspech žalobcu v časti istiny (88,56%), úroku z úveru (5%) a v časti úroku z omeškania (1%) je úspechom žalovaného (17,44%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu, preto súd o náhrade trov celého konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., s prihliadnutím na § 224 ods. 3 O.s.p. a žalobcovi titulom náhrady súdneho poplatku za návrh uhradený vo výške 674,- eur a za odvolanie vo výške 77,- eur priznal iné trovy konania vo výške 489,05 eur (65,12% z 674,- €). Titulom náhrady trov právneho zastúpenia podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. za 6 úkonov právnej služby (prevzatie zastúpenia z 6.9.2012, písomné podanie z 19.10.2012, účasť na pojednávaní dňa 4.6.2013, 24.9.2013 a 4.8.2015, podanie odvolania zo 17.10.2013) po 270,54 eur za úkon a v súvislosti s týmito úkonmi 2 x režijný paušál po 7,63 eur za úkony z roku 2012, 3 x 7,81 eur za úkony z roku 2013, 1 x 8,39 eur za úkon z roku 2015, ako aj 20% DPH (334,06 eur), za stratu času cestou na pojednávanie dňa 4.6.2013 na trase Bratislava - Komárno a späť za celkovo 6 polhodín po 13,01 eur, spolu vo výške 78,06 eur plus 20% DPH (15,61 €), v úhrnnej výške 93,67 eur a za cestovné výdavky na trase Bratislava - Komárno a späť dňa 4.6.2013 v dĺžke 206 km pri jednej obojsmernej ceste motorovým vozidlom Fabia, EČV: X., pri spotrebe 4,6/100 km a priemernej cene PHM 1,36 €/l v úhrnnej výške 50,59 eur $/(206 \times 0,183) + [(4,6 : 100) \times (206 \times 1,36)]$, úhrnom náhrada trov právneho zastúpenia v celkovej výške 2 148,64 eur, súd žalobcovi priznal 65,12%, teda sumu 1 399,20 eur. Náhrada trov konania je podľa § 149 ods. 1 O.s.p. splatná na účet právneho zástupcu žalobcu.

Lehotu na plnenie súd žalovanému určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná 6, 945 01 Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.